

CAPUT XXI.

VISVAMITRAE SERMO.

तच्छ्रुत्वा राजसिंहस्य वाक्यमद्भुतविस्तरं ।
 कृष्टरोमा मरुतेजा विश्वामित्रोऽभ्यभाषत ॥ १ ॥
 सदृशं राजशार्दूल त्वयेतद्वाक्यमीरितं ।
 मरुतवंशप्रसूतस्य वशिष्ठस्यपदेशिनः ॥ २ ॥
 यस्तु मेऽभिमतः कामस्त्वत्तः प्राप्त इतीप्सितः ।
 यद्बुद्धिश्चागतश्चर्मस्मि कार्यं तच्छ्रूयतामिति ॥ ३ ॥
 अहं नियममातिष्ठे विध्यर्थं पुरुषर्षभ ।
 तस्य विघ्नकरौ द्वौ तु राजसौ कामद्वयपिणौ ॥ ४ ॥
 व्रते तु बद्धशः स्तीर्णो समाप्त्यं राजसाधनौ ।
 तौ मांसरुधिरैर्ध्वेन वेदीं तामभ्यवर्षतां ॥ ५ ॥
 अवधूते तथाभूते तस्मिन् नियमतिश्चये ।
 कृतश्रामो निरुत्साहस्तस्माद्देशादपक्रमे ॥ ६ ॥
 न च मे क्रोधमुत्सृष्टुं बुद्धिर्भवति पार्थिव ।
 तथाभूता हि सा चर्या न शापस्तत्र युज्यते ॥ ७ ॥
 तत्प्रसादादविघ्नेन प्रापयेयं क्रियाफलं ।
 पातुमर्हसि मामर्तं शरणार्थिनमागतं ॥ ८ ॥